

สรุป

คำพิพากษาฎีกาที่เกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

คำพิพากษาฎีกาที่ ๑๔๔๖๔/๒๕๕๘

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุด

ผู้ร้อง

ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) โดย

บริษัทบริหารสินทรัพย์พาลาณ จำกัด

ผู้เข้าสมมติเป็นคู่ความแทน

ผู้ขอคุ้มครองสิทธิ

นายอนุวัต อังคศิริทรัพย์

ผู้คัดค้าน

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๕๑

คดีนี้ผู้ร้องยื่นคำร้องว่า พันตำรวจโทสันติ กองสมิคร เจ้าพนักงานตำรวจภูธรตำบลแม่ปิง จังหวัดเชียงใหม่ สืบสวนทราบว่า สถานบริการอาบอบนวดแพนโดร่า ซึ่งตั้งอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่มีการลักลอบดำเนินการเป็นธุระจัดหาหญิง ซึ่งเป็นเด็กและคนต่างด้าวมาเพื่อสำเร็จความใคร่ของผู้อื่นโดยการค้าประเวณี จึงวางแผนให้เจ้าพนักงานตำรวจเป็นสายลับปลอมตัวเป็นแขกเข้าไปทำการล่อใช้บริการหญิงบริการ พันตำรวจโทสันติฯ พร้อมกับพวกจึงเข้าทำการตรวจค้นและยึดธนบัตรที่ใช้ล่อใช้บริการหญิงบริการและร่วมกันจับกุม นายภักดี รัตนวราสาธิต ซึ่งแสดงตัวเป็นผู้จัดการอาบอบนวดแพนโดร่า โดยกล่าวหาว่า ระบุบุคคลต่างด้าวที่ไม่มีใบอนุญาตทำงานเข้าทำงานโดยไม่ได้รับอนุญาต อุปการะช่วยเหลือ ซ่อนเร้นให้ที่พักพิงหรือช่วยด้วยประการอื่นใดเพื่อให้บุคคลต่างด้าวเข้าเมืองโดยผิดกฎหมายให้พ้นจากการจับกุม ไม่จัดทำประวัติลูกจ้าง ณ สถานบริการ จากการตรวจสอบพบว่า บริษัทโปรเกรสซีฟเอ็นเทอร์เทนเมนท์ จำกัด เป็นผู้ดำเนินธุรกิจสถานบริการดังกล่าว มีนายอนุวัต อังคศิริทรัพย์ เป็นกรรมการผู้จัดการ และมีนายภักดี รัตนวราสาธิต เป็นผู้ได้รับอนุญาตจากผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ให้ตั้งสถานบริการดังกล่าว ส่วนบุคคลอีก ๖ คน เป็นผู้ถือหุ้น พนักงานสอบสวนแจ้งข้อหาดำเนินคดีแก่นายภักดีฯ เพิ่มเติมในข้อหาพร้อมกันระบุบุคคลต่างด้าวที่ไม่มีใบอนุญาตทำงานเข้าทำงานโดยไม่ได้รับอนุญาต เป็นธุระจัดหาเพื่อการอนาจารโดยใช้กลอุบายหลอกลวง หรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการใดๆ ซึ่งหญิงอายุเกิน ๑๕ ปี แต่ไม่เกิน ๑๘ ปี พรากผู้เยาว์อายุกว่า ๑๕ ปี แต่ยังไม่เกิน ๑๘ ปี โดยผู้เยาว์นั้นไม่สมัครใจไปด้วย หน่วงเหนี่ยวกักขังผู้อื่น ค้ามนุษย์และฟอกเงิน ต่อมาพนักงานสอบสวนมีความเห็นควรสั่งฟ้องนายภักดีกับพวกรวม ๘ คน ในข้อหาดังกล่าว คณะกรรมการธุรกรรม สำนักงาน ปปง. พิจารณาหลักฐานและข้อเท็จจริงแล้วได้ความว่า นายอนุวัตฯ เป็นกรรมการผู้จัดการสถานบริการอาบอบนวดแพนโดร่า จากการตรวจสอบข้อมูลทางการเงินพบว่า นายอนุวัตฯ มีเงินฝากอยู่ในบัญชีธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาท่าแพ จังหวัดเชียงใหม่ ประเภทออมทรัพย์ ณ วันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๗ เป็นเงิน ๓๕๔,๖๐๐.๙๑ บาท จากการตรวจสอบการเคลื่อนไหวทางการเงินของนายอนุวัต และพบว่าในช่วงระหว่างปี ๒๕๕๓ จนถึงปัจจุบันมีการเคลื่อนไหวทางการเงินหลายครั้งและตรวจสอบพบว่า มีเงินในบัญชีธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาศรีนครพิงค์ จังหวัดเชียงใหม่ ประเภทเงินฝากสะสมทรัพย์ เป็นเงิน ๓๒๒,๙๒๔.๙๗ บาท เมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ นายอนุวัต ได้ซื้อตึกแถว ๔ ชั้น จากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๔๕๘/๕๘-๕๙ ถนนเจริญเมือง ตำบลวัดเกต อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งตั้งอยู่บนโฉนดที่ดินเลขที่ ๗๖๓๙๒ ตำบลวัดเกต

อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ เนื้อที่ ๑๕ ตารางวา ราคา ๑,๑๐๐,๐๐๐ บาท ที่ดินพร้อมตึกแถวมี นายอนุวัติ เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์และจดจำนองไว้กับธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า เงินและทรัพย์สินที่ได้มาดังกล่าวเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศอันเป็นความผิดมูลฐาน ตามมาตรา ๓(๒) แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ คณะกรรมการธุรกรรม จึงได้มีคำสั่งยึดและอายัดทรัพย์สินดังกล่าวไว้ตามกฎหมาย กรณีตามหลักฐานจึงเชื่อได้ว่าทรัพย์สิน ทั้งสามรายการ เป็นทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ อันเป็นความผิดมูลฐาน ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ขอให้มีความสั่งว่าทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด ๓ รายการ ตามบัญชีรายการทรัพย์สิน รวมเป็นเงิน ๘๙๗,๕๒๕.๘๘ บาท พร้อมด้วยดอกผลที่เกิดขึ้นของ นายอนุวัตินักเป็นของแผ่นดินตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๕๑ ศาลชั้นต้นได้สวนและประกาศตามกฎหมายแล้ว

ผู้คัดค้านยื่นคำคัดค้านว่า ทรัพย์สินของผู้คัดค้านทั้ง ๓ รายการ เป็นทรัพย์สินที่ผู้คัดค้านได้มาจากการประกอบอาชีพและธุรกิจโดยสุจริต มิได้เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องหรือเกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดตาม พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินตามที่ผู้ร้องกล่าวอ้าง ผู้ร้องจึงไม่มีสิทธิขอให้ทรัพย์สิน ทั้งสามรายการตกเป็นของแผ่นดินตามคำร้อง ขอให้ยกคำร้อง

ผู้ขอคุ้มครองสิทธิยื่นคำร้องว่า ผู้ขอคุ้มครองสิทธิเป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทมหาชนจำกัด ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๖๓๕๒ ตำบลวัดเกต อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ พร้อมสิ่งปลูกสร้างตึกแถว ๔ ชั้น เลขที่ ๕๕๙/๕๘-๕๙ ถนนเจริญเมือง ตำบลวัดเกต อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งตั้งอยู่บนที่ดิน ดังกล่าวที่นายอนุวัติ เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์และได้จดจำนองกับผู้ขอคุ้มครองสิทธิ ผู้ขอคุ้มครองสิทธิได้กระทำการ โดยสุจริตมีค่าตอบแทนยอมรับการคุ้มครองตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน มาตรา ๕ วรรคสอง ขอให้มีความสั่งให้ผู้ขอคุ้มครองสิทธิมีสิทธิที่จะบังคับจำนองยึดที่ดินดังกล่าวพร้อม สิ่งปลูกสร้างนำเงินมาชำระหนี้จำนองให้แก่ผู้ขอคุ้มครองสิทธิ ในกรณีที่นายอนุวัติ ผิดนัดไม่ชำระหนี้เงินกู้ ดังกล่าวให้แก่ผู้ขอคุ้มครองสิทธิ โดยผู้ขอคุ้มครองสิทธิได้รับชำระหนี้จนครบถ้วนก่อนในฐานะเจ้าหนี้จำนอง ส่วนที่เหลือจึงให้ตกแก่แผ่นดินต่อไป

ระหว่างพิจารณา บริษัทบริหารสินทรัพย์พาลาก จำกัด ยื่นคำร้องขอสวมสิทธิเป็นผู้ขอคุ้มครองสิทธิ แทนธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ศาลชั้นต้นอนุญาต

ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่าทรัพย์สินทั้งสามรายการ จำนวนเงินรวม ๘๙๗,๕๒๕.๘๘ บาท พร้อมด้วยดอกผลที่เกิดขึ้นของนายอนุวัติ อิงคศิริสรรพ เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด จึงให้ตก เป็นของแผ่นดินตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ

ผู้คัดค้านอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์พิพากษากลับขอให้ยกคำร้อง ค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ

ผู้ร้องฎีกา

ศาลฎีกาคณะคดีปกครองตรวจสำนวนประชุมปรึกษาแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติในชั้นฎีกาว่า ผู้คัดค้านเป็นกรรมการผู้จัดการของบริษัทโปรกเกรซซีฟ เอ็นเทอร์เทนเมนท์ จำกัด ซึ่งประกอบกิจการอาบอบ นวดชื่อ “แพนโดร่าอาบอบนวด” ผู้คัดค้านว่าจ้างนายภักดี รัตนวราสาธิต เป็นผู้จัดการดูแลกิจการอาบอบนวด ดังกล่าว เมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ เวลา ๒๑.๓๐ นาฬิกา เจ้าพนักงานตำรวจได้วางแผนปลอมตัวเข้าไป

ใช้บริการและจับกุมภายใต้กักตุน พร้อมช่วยเหลือหญิงบริการจำนวน ๒๑ คน ซึ่งเป็นคนต่างด้าวที่เข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาต โดยหญิงต่างด้าวดังกล่าวให้การว่าพวกตนถูกหลอกลวงและบังคับให้มาขายบริการทางเพศที่สถานบริการแห่งนี้และบางคนกระทำด้วยความยินยอม ต่อมา พนักงานอัยการจังหวัดเชียงใหม่เป็นโจทก์ฟ้องผู้คัดค้านกับพวกในข้อหาความผิดตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี และประมวลกฎหมายอาญาในความผิดเกี่ยวกับเพศ ตามคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๒๙๑๘/๒๕๕๘ หมายเลขแดงที่ ๑๒๗๑/๒๕๕๙ ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้องผู้คัดค้านกับพวกในข้อหาความผิดเกี่ยวกับเพศตามประมวลกฎหมายอาญาและพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี โดยให้เหตุผลว่า แม้จะมีผู้เสียหายบางคนให้การเห็นจำเลยที่ ๓ (ผู้คัดค้าน) นั่งอยู่ในสถานบริการแพนโดร่าด้วย และในชั้นสืบพยานไว้ก่อน ผู้เสียหายบางคนจะเบิกความว่ามี การหวงเหนี่ยวรั้งกักขังให้ค้าประเวณีรวมทั้งซัภาพจำเลยที่ ๓ (ผู้คัดค้าน) ก็ตาม แต่คำให้การชั้นสอบสวนเป็นเพียงพยานบอกเล่ามีน้ำหนักน้อย รวมทั้งในชั้นสืบพยานไว้ก่อนก็เป็นการสืบพยานของโจทก์เพียงฝ่ายเดียว จำเลยที่ ๓ (ผู้คัดค้าน) ไม่มีโอกาสซักค้านพยานโจทก์ เมื่อโจทก์ไม่มีพยานหลักฐานอื่นมาสืบประกอบจึงยกประโยชน์แห่งความสงสัยให้จำเลยที่ ๓ (ผู้คัดค้าน) ในส่วนที่เกี่ยวกับทรัพย์สินทั้งสามรายการตามบัญชีทรัพย์สินท้ายคำร้องเป็นทรัพย์สินที่ผู้คัดค้านได้มาในช่วงระยะเวลาที่ผู้คัดค้านดำเนินกิจการในสถานบริการอาบอบนวดดังกล่าว

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของผู้ร้องมีว่า ทรัพย์สินทั้งสามรายการ เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ หรือไม่

ศาลฎีกาพิเคราะห์แล้วเห็นว่า แม้อัตราอาญาหมายเลขแดงที่ ๑๒๗๑/๒๕๕๙ ศาลชั้นต้นมีคำพิพากษายกฟ้องผู้คัดค้านกับพวกในข้อหาอันเป็นความผิดมูลฐานตามมาตรา ๓ (๒) แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ ก็ตาม แต่คดีนี้เป็นการร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งเป็นมาตรการในทางแพ่ง การพิจารณาว่าผู้คัดค้านซึ่งเป็นเจ้าของทรัพย์สินกระทำความผิดมูลฐานหรือเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับการกระทำความผิดมูลฐานหรือไม่จึงเป็นเพียงข้อเท็จจริงประการหนึ่งที่จะแสดงให้เห็นว่าทรัพย์สินตามคำร้องเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดหรือไม่เท่านั้น ประเด็นตามคำร้อง คือ ทรัพย์สินตามคำร้องเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดมูลฐาน จึงต้องพิจารณาว่ามีการกระทำความผิดมูลฐานเกิดขึ้นหรือไม่ และทรัพย์สินตามคำร้องเป็นทรัพย์สินที่ได้มาจากการสนับสนุนหรือช่วยเหลือการกระทำซึ่งเป็นการกระทำความผิดมูลฐานหรือไม่ ผู้ร้องมีนางสาวเดือน วงษา เจ้าหน้าที่ฝ่ายกฎหมายของหน่วยประสานงานต่อต้านการค้ายาเสพติดภาคเหนือตอนบน เป็นพยานเบิกความว่า เมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ เวลาประมาณ ๒๑ นาฬิกา เจ้าพนักงานตำรวจเข้าตรวจค้นสถานบริการแพนโดร่าอาบอบนวด ได้ตัวผู้ต้องหา รวมถึงเด็กหญิงและหญิงซึ่งค้าประเวณีรวม ๒๑ คน นอกจากนี้ผู้ร้องมีสืบตำรวจโทนครินทร์ ศรีหมอก และดาบตำรวจชัยราช พันพงษ์พานิช เป็นพยานเบิกความสอดคล้องกันว่าพยานได้รับคำสั่งให้ปลอมตัวเป็นแขกเข้าไปล่อซื้อบริการค้าประเวณีในสถานบริการชื่อแพนโดร่าอาบอบนวด เมื่อเข้าไปพบชายไทยคนหนึ่งทำหน้าที่เชียร์แขกพยานทั้งสองเลือกหญิงบริการหมายเลข ๓๓๗ ชื่อ นางสาวหมวย สัญชาติพม่า และหมายเลข ๓๒๐ ชื่อ นางสาวอิว สัญชาติพม่า พยานชำระค่าบริการคนละ ๑,๓๐๐ บาท หญิงสาวทั้งสองคนถือตะกร้าใส่สิ่งของคนละใบ ภายในมีแชมพู ครีมนวด และของใช้อีกหลายอย่างรวมถุงยางอนามัย หญิงสาวทั้งสองพาพยานขึ้นลิฟต์ไปชั้นบนพบแม่บ้านคนหนึ่งยื่นผ้าขนหนูให้แก่หญิงทั้งสองคน จากนั้นต่างแยกย้ายกันเข้าห้อง

ระหว่างนั้นพยานโทรศัพท์แจ้งหมายเลขห้องและชั้นแก่ชุดจับกุม ทพญีสาวบอกให้พยานถอดเสื้อผ้าออกลงไปในอ่างอาบน้ำจากนั้นก็ถอดเสื้อผ้าของตนและตามลงไปอ่างอาบน้ำและอาบน้ำให้แก่พยาน ระหว่างนั้นเจ้าพนักงานตำรวจจึงเข้าจับกุม นอกจากนี้ยังมีบันทึกคำให้การของนางสาวอิว นางสาวแหวนหรือเห่ยซุน นางสาวมะมิไซหรือมะไซหรือเรณู นางสาวอ้อ หรือก๊ก ซึ่งเป็นชาวต่างชาติและได้ให้การตรงกันต่อพนักงานเจ้าหน้าที่สำนักงาน ปปง. ว่า ได้ทำงานขายบริการทางเพศในสถานบริการแพนโดร่า ศาลฎีกาเห็นว่าแม้บันทึกคำให้การของทพญีสาวทั้งหมดจะเป็นเพียงพยานบอกเล่า แต่ก็เป็นการให้การต่อเจ้าหน้าที่สืบสวนสอบสวนสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินจำนวนหลายคนและให้การผ่านล่าม เมื่อพิจารณาสภาพ ลักษณะ คำให้การ แหล่งที่มา และข้อเท็จจริงที่ได้จากทพญีสาวทั้งหมดที่ต่างให้ข้อเท็จจริงสอดคล้องกันน่าเชื่อว่าจะพิสูจนความจริงได้ จึงรับฟังบันทึกคำให้การเหล่านี้เป็นพยานหลักฐานได้ ตามมาตรา ๙๕/๑ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่าการขายบริการทางเพศที่สถานบริการแพนโดร่าอาบอบนวดจริง ทั้งโดยสมัครใจและถูกหลอกลวงให้มาขายบริการและถูกบังคับข่มขู่ โดยเปิดให้บริการมาตั้งแต่ประมาณปี ๒๕๔๒ แล้ว ดังนี้เมื่อบริษัทโปรเกรสซีฟเอนเทอร์เทนเมนท์ จำกัด เป็นผู้ดำเนินธุรกิจสถานบริการดังกล่าวโดยมีผู้คัดค้านเป็นกรรมการผู้จัดการ ข้อเท็จจริงจึงฟังได้ว่าผู้คัดค้านเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับผู้กระทำความผิดมูลฐาน ตามมาตรา ๓ (๒) กรณีจึงต้องด้วยบทบัญญัติมาตรา ๕๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ที่ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าบรรดาทรัพย์สินตามคำร้องเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด การการพิสูจนจึงตกแก่ผู้คัดค้านที่จะต้องนำสืบหักล้างข้อสันนิษฐานดังกล่าวว่า ผู้คัดค้านเป็นเจ้าของทรัพย์สินที่แท้จริง และทรัพย์สินนั้นไม่ใช่ทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด ศาลฎีกาเห็นว่าการที่ผู้คัดค้านอ้างว่าเมื่อปี ๒๕๓๗ ผู้คัดค้านมีเงินทุนจากประเทศสหรัฐอเมริกาจำนวน ๑๐ ล้านบาท นำมาลงทุนในบริษัทหลักทรัพย์ ๙ ล้านบาทเศษ ผู้คัดค้านไม่นำสืบให้เห็นว่ามีการนำเงิน ๙ ล้านบาทเศษไปลงทุนซื้อหลักทรัพย์ในปี ๒๕๓๗ จริงและมีผลประกอบการเพียงใด ประกอบกับเมื่อศาลฎีกาตรวจดูการซื้อหุ้นในบริษัทนครบัวทองฯ วันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๓๗ บริษัทโปรเกรสซีฟฯ วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๓๗ และบริษัทนครวัฒนะฯ วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๓๗ เป็นช่วงเวลาเดียวกับรายการเคลื่อนไหวทางบัญชีธนาคารเอเชีย จำกัด (มหาชน) สาขาตากสิน ที่ระบุว่าในเดือนมีนาคม ๒๕๓๗ มีเงินเข้าบัญชีผู้คัดค้าน ๓ ครั้ง รวม ๙,๙๔๗,๗๗๑.๑ บาท ซึ่งเป็นจำนวนที่ใกล้เคียงกับที่ผู้คัดค้านนำสืบว่าผู้คัดค้านนำเงินสะสมจากประเทศสหรัฐอเมริกามาเป็นเงินทุนจำนวน ๑๐ ล้านบาทมาซื้อหุ้นในบริษัทหลักทรัพย์ จากนั้นก็มีการถอนบัญชีดังกล่าวตลอดมาจนครั้งสุดท้ายในวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๓๗ เหลือเงินในบัญชีเพียงแค่ ๙,๗๖๙ บาท จึงน่าเชื่อว่าเงินจำนวน ๑๐ ล้านบาท ผู้คัดค้านนำมาซื้อหุ้นในบริษัททั้งสามมากกว่าที่จะนำไปลงทุนในบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ดังกล่าว ส่วนที่ผู้คัดค้านอ้างว่าได้กู้เงินจากธนาคารเอเชีย จำกัด (มหาชน) สาขาเชียงใหม่ จำนวน ๒๕ ล้านบาท ก็ปรากฏว่าเป็นการกู้ยืม เมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๕ และผู้คัดค้านเบิกความรับว่าได้นำไปชำระหนี้บุคคลอื่นซึ่งเมื่อรวมจำนวนหนี้ทั้งหมดจะเท่ากับเงิน ๒๕ ล้านบาท ส่วนกิจการบริษัทนครบัวทอง จำกัด ที่อ้างว่ามีรายได้จากการให้เช่าอาคาร และกิจการหอพัก ก็ไม่ปรากฏว่าผู้คัดค้านแสดงหลักฐานที่มาของรายได้จากกิจการดังกล่าว ทั้งยังเบิกความตอบคำถามค้านของผู้ร้องว่าผู้คัดค้านไม่เคยยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้ทั้ง ภงด. ๙๐ และ ๙๑ เนื่องจากมิได้ประกอบอาชีพในประเทศไทย ทั้งบริษัทนครวัฒนะ จำกัด ผู้คัดค้านก็นำสืบว่าไม่ได้ประกอบกิจการใดๆ เมื่อไม่ปรากฏว่าผู้คัดค้านมีอาชีพอื่นนอกจากบริษัทโปรเกรสซีฟ เอนเทอร์เทนเมนท์ จำกัด ซึ่งประกอบกิจการอาบอบนวด ภัตตาคารและคาราโอเกะในทีเดียวกัน แต่ผู้คัดค้านกลับมีเงินฝากอยู่ในบัญชีธนาคารก่อนที่คณะกรรมการธุรกรรมจะมีคำสั่งให้อายัดบัญชีจำนวนกว่า

สืบค้นบาท โดยไม่อาจะระบุแหล่งที่มาของรายได้ดังกล่าว ทั้งการที่ผู้คัดค้านได้ถอนเงินจากบัญชีทั้งสองดังกล่าว ตลอดมานับแต่สถานบริการของผู้คัดค้านถูกตรวจค้นจนเหลือเงินในบัญชีเพียง ๓๕๔,๖๐๐.๙๑ บาท และ ๓๒๒.๙๒๔.๙๗ บาท ณ วันที่คณะกรรมการธุรกรรมมีคำสั่งอายัดบัญชีของผู้คัดค้าน ก็เป็นพิรุณ จึงน่าเชื่อว่าเงินตามบัญชีทั้งสองเป็นเงินที่ได้มาจากการประกอบกิจการสถานบริการอาบอบนวดที่มีการกระทำความผิดมูลฐานตามมาตรา ๓ (๒) แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตามนิยามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ส่วนที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๖๓๙๒ พร้อมตึกแถว ๔ ชั้น เลขที่ ๔๕๙/๕๘ - ๕๙ ถนนเจริญเมือง ตำบลวัดเกต อำเภอมือง จังหวัดเชียงใหม่ ผู้คัดค้านซื้อจากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) และจำนองไว้กับธนาคารดังกล่าว เมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ โดยชำระเงินบางส่วนจำนวน ๒๒๐,๐๐๐ บาท ซึ่งเป็นเวลาภายหลังจากผู้คัดค้านประกอบกิจการสถานบริการแพนโดร่าอาบอบนวด และเป็นเวลาหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจพบการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้าประเวณีในสถานประกอบการของผู้คัดค้าน จึงน่าเชื่อว่าเงินจำนวน ๒๒๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านได้มาจากการกระทำความผิดมูลฐานด้วยเช่นเดียวกัน ที่ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยยกคำร้องของผู้ร้องนั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของผู้ร้องฟังขึ้น

พิพากษากลับ ให้บังคับตามคำสั่งศาลชั้นต้น ค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นฎีกาให้เป็นพับ